

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Nieuwe Merwede

Watersysteemcode: 108A

Rijkswaterstaat-dienst: West-Nederland Zuid

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventuele voorlanden door derden worden beheerd.
Het watersysteem ligt binnen de grens van het Nationaal Park De Biesbosch.

Ligging en functies:

De Nieuwe Merwede is tussen 1861 en 1874 gegraven met als doel om het water uit de Boven Merwede sneller af te kunnen voeren. De rivier, die een lengte heeft van 21 kilometer, splitst de Biesbosch in een Brabants gedeelte: waterlichaam Brabantse Biesbosch en Amer en een Zuid-Hollands gedeelte: Dordtse Biesbosch en Sliedrechtse Biesbosch. De Nieuwe Merwede eindigt samen met de Amer in het Hollandsch Diep. Tussen de Nieuwe Merwede en de Dordtse Biesbosch is uitwisseling mogelijk. Tussen de Nieuwe Merwede en de Brabantse Biesbosch vindt ook uitwisseling plaats door openingen in de dijk bij de Boven en Beneden Spieringpolders. De Nieuwe Merwede is vrijwel volledig bedijkt en heeft een genormaliseerd profiel. Wel komen gevarieerde, relatief natuurlijke oevers voor. Kribben komen over ongeveer 80% van de lengte van het waterlichaam voor. Het waterlichaam wordt gerekend tot de zoete getijdenwateren.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 81 kribben en 14 stroomgeleidingsobjecten.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaallijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).

Vegetatielegger:

Dit oppervlaktewaterlichaam is voor een deel onderdeel van de vegetatielegger.